

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਨੇ

ਮੈਂਸਰਜ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਜਨਰਲ), - ਜਵਾਬਦੇਹ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 82-D

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 226- ਤੱਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ-ਲਾਇਸੈਂਸ- ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਕੀ ਸਿਰਫ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਨਿਯਮਕੀ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਿਟਨੈੱਸ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਵਰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਦਨਾਮ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਲੈਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

(i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1953 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸੀ ਸੀਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਡੇਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ii) ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਲਸੈ, ਜੇ. ਇਹ ਫਰਮ ਮੈਸਰਸ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ-ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਜਨਰਲ) ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਨੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀ ਡੀਲ ਕਰਨ ਲਈ 1950 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ 15 ਮਾਰਚ 1953 ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1952 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 16 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 1953-54 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ 25 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬੋਝ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਬੇਅਰਥ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ 1953-54 ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਰੋਡ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਛਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ 151 ਥੈਲੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਬਲੈਕ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿੰਟ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੋਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪਰਮਿਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਥੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਇਹ ਸਭ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੋਲ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਮਿੰਟ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਫੇਰੀ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਨੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੋਦਾਮ ਵਿਚ ਸੀਮਿੰਟ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਅਲੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਡਿਪਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੀਮਿੰਟ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਆਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੈਕ-ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਗੋਲ ਬਨਾਮ ਤਾਜਾ ਨੂਰਾ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕੈਰੇਜ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਬੈਟੀ ਅਤੇ ਸਟਰਲਿੰਗ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੱਡੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ। ਕੁਝ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਇਨਕਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਮਾਮਲਾ, ਦੇਵਰੇਡੀ ਪਦਯਾਹ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੰਗੂਨ (1) ਵੀ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਆਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਾਹਨ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ. ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਿਟਨੈਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂ ਖਿੱਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਵਰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ-ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਦਨਾਮ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਆਈਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਾਲਾ-ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਤੇ 25 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

